

*Sta op en schitter, je licht is gekomen,
over jou schijnt de luister van de Here.
Duisternis bedekt de aarde en
donkerte de naties, maar over jou
schijnt de Heer, zijn luister is boven
jou zichtbaar.*

Jesaja 60:1-2

Lieve familie en vrienden,
'Juist nu is het de tijd om het verschil te maken'. Een zin die mij een tijdje bij bleef na het telefoongesprek met een collega die een gaarkeuken runt in Boekarest. In een tijd waarin de duisternis rondom het coronavirus ook Roemenië bedekt, is het juist nu dat we mogen opstaan en schitteren om zo het verschil in de maatschappij te maken. In deze nieuwsbrief staan verschillende verhalen over mensen waarbij de beperkingen een behoorlijke invloed hebben gehad en waarbij we Gods licht konden laten schijnen.

Licht in de duisternis

In zijn zwaar vervallen huisje ontmoet ik de eenzame Florin. Sinds een week zit hij nu thuis, teruggekomen vanuit Boekarest waar hij als dagloner goed kon (over)leven. Van de éne op de andere dag geen inkomen meer hebben valt hem zwaar. Veel water drinken tegen de honger is zijn strategie om te overleven. Hij is bang dat hij terugvalt in zijn depressie waar hij al jarenlang tegen strijdt. Uit wanhoop is hij naar de gemeente Câmpina gegaan voor hulp. Door een goede samenwerking met de sociale dienst van de gemeente konden wij hem binnen een paar dagen opnemen in de kantine. Florin is een van onze nieuwe klanten die we de afgelopen periode konden helpen in samenwerking met de sociale dienst van Câmpina. We zijn dankbaar dat we de toename aankunnen en dat we zo ons licht als kerk kunnen later schijnen aan hen die dat zo hard nodig hebben in deze crisissituatie. Ook is er op de achtergrond gewerkt aan het indienen van de licentieveraanvraag voor de kantine. Dit proces is na anderhalf jaar afgerond!

Midden in het centrum waar ze in een appartement woont, stond zuster Sofia ons op te wachten. 'Gewapend' met een bloem, cake en een kaartje stapten we de auto uit. Met tranen in haar ogen ontving ze de bemoediging. Ze was zo blij dat iemand haar kwam opzoeken in haar eenzaamheid. Haar zoon is jaren geleden vertrokken naar Engeland. Verder heeft ze weinig mensen om haar heen. De samenkomsten betekenden veel voor haar. Vlak voor Pasen hebben we samen met onze collega's 'bemoedigingen' uitgedeeld aan onze gemeenteleden. Het was een feest om hen te ontmoeten en ook om van hen te horen hoe het ze vergaat. Net zoals veel andere kerken komen we online samen. De diensten worden goed bekeken (op Facebook Centrul Crestin Nehemia) en via de vele telefoontjes blijven we verbonden met elkaar.

Wekelijks maakt Marieke een filmpje voor de zondagschool, samen met de andere werkers en soms ook met kinderen van de zondagschool. Het is mooi om te zien hoe deze filmpjes ook bekeken worden door de kinderen (inmiddels tieners) die we kennen vanuit Oltenia, onze vorige plek in Roemenië en door een aantal klasgenoten van onze kinderen. Voor een idee van de filmpjes, kun je kijken op de Facebookpagina 'Copii de Imparat'

Naast het virtueel samenkomen, staat ook het werk aan het kerkgebouw niet stil. De bouwvergunning voor uitbreiding van de kerkzaal is na maanden wachten afgegeven en de bouw is gestart. Jeroen is er bijna dagelijks te vinden.

Eerste kerkdienst in de open lucht na 2 maanden

tijd voor taarten bakken

paaspakketten maken voor de kantine

bouwen aan de kerk

Eten rondbrengen bij de mensen thuis

een tekening voor de buurvrouw

Hoe het met ons gaat

Elianne is erg blij dat ze kan WhatsAppen met vriendinnen. In september gaan de kinderen pas weer naar school, en tot de zomervakantie worden de lessen online gegeven. Hierdoor mist ze haar vriendinnetjes die ze niet meer dagelijks kan spreken. Dagelijks gaan er nu hele gesprekken over en weer en worden er vele foto's en smileys uitgewisseld. Een paar keer per week komen ze virtueel samen om te knutselen. Ze kiezen samen een creatieve opdracht uit en maken dat met elkaar terwijl de video aanstaat. Erg gezellig. Gelukkig zitten ze niet de hele dag achter een schermje, maar is er ook tijd voor taarten maken, backflips op de trampoline, voorlezen, een wandelingetje door de wijk, BBQ'en in de tuin, een potje Stratego enz. We beseffen hoe bevoorrecht we zijn als gezin en we zijn dankbaar voor de mogelijkheden die we hebben. Natuurlijk zijn er ook uitdagingen. Doordat de kinderen dichter op elkaar leven zijn, zijn er ook kleine ruzies en wordt negatief gedrag sneller opgemerkt. Aan de andere kant geeft ons dit wel de kans om meer tijd dan anders te besteden aan de ontwikkeling van hun karakter.

Om 12 uur reed ik van de bouw naar huis om even te eten. De buurvrouw kwam enigszins in paniek naar mij toe. Het slot van haar tuinhok had het begeven en ze vroeg of ik een nieuwe voor haar kon kopen. Zelf kon ze de straat niet meer op omdat het tijdsinterval waarin ouderen naar buiten mogen net was verlopen. We merken dat het contact met onze burens zich verdiept: vooral door middel van gesprekjes, al leunend over de tuinhokjes. Als onze buurvrouw er doorheen zit, kan Marieke met haar bidden. Timon maakt zo af en toe tekeningen voor onze oudere burens, maar ook hebben de kinderen een keer koekjes gebakken. Kleine, maar kostbare momenten waarin we een licht mogen zijn.

Tijd met God

Naast het uitreiken naar anderen, hebben we(iets) meer tijd dan normaal voor bezinning en tijd met God. We vinden het belangrijk om deze tijd niet 'zomaar' voorbij te laten gaan. Wat wil God ons zeggen en wat doet Hij in deze periode? De sabbatsrust komt voor ons beter tot zijn recht dan 'voor corona'. Vaak waren we op zondag, nadat we van

negen tot twee in de kerk geweest waren, erg moe en hadden we niet heel veel energie meer over om er als gezin wat leukers van te maken. Ook de zaterdagen waren deels druk, bijvoorbeeld door kinderactiviteiten die we hielden of de pre-tiengroep. We genieten nu van het ZIJN met elkaar als gezin en de energie die we hebben om in de beperkte bewegingsvrijheid die we hebben met elkaar leuke dingen te doen. Naast het zelf in de bijbel lezen, doen verschillende preken online ons goed. Hoewel het in een gezin met vier kinderen vaak hectisch is, heeft Marieke het idee dat ze niet meer zo'n opgejaagd gevoel heeft als daarvoor. Ze kon toen namelijk aan alles wat ze deed (gezin, tijd met God, huishouden, bediening, scholing kinderen, sport) niet de aandacht besteden die ze wilde.

Tot slot willen we jullie alvast een goede zomer toewensen. Voor de lockdown hadden we al een ticket voor Nederland gekocht voor half augustus. Of dit door kan gaan, weten we nog niet. In elk geval wensen we jullie Gods zegen toe!

Jeroen, Marieke,
Stan, Micha,
Elianne & Timon

COLOFON

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons. Fam. Baks is financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmderland.nl/geven of op: NL021NGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "fam. Baks" | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland - 0570-637537 ecmderland@ecmi.org www.ecmderland.nl

fam.Baks - Skype:JMbaks
jmbaks@live.nl

Thuisfront: Ed & Petra Veldhuijzen
van Zanten: ed.van.zanten@hetnet.nl
tel: 072 561 7380

ANBI

ecm
Europa - Het Leven lang

Ivm gevoelige informatie verzoeken wij u niets uit deze publicatie te verspreiden zonder onze toestemming | U krijgt deze mailing omdat u heeft aangegeven deze publicatie te willen ontvangen. Afmelden of uw voorkeuren aanpassen kan te allen tijde. ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy in overeenstemming met de nieuwe Europese regelgeving: www.ecmderland.nl/privacy-statement